Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

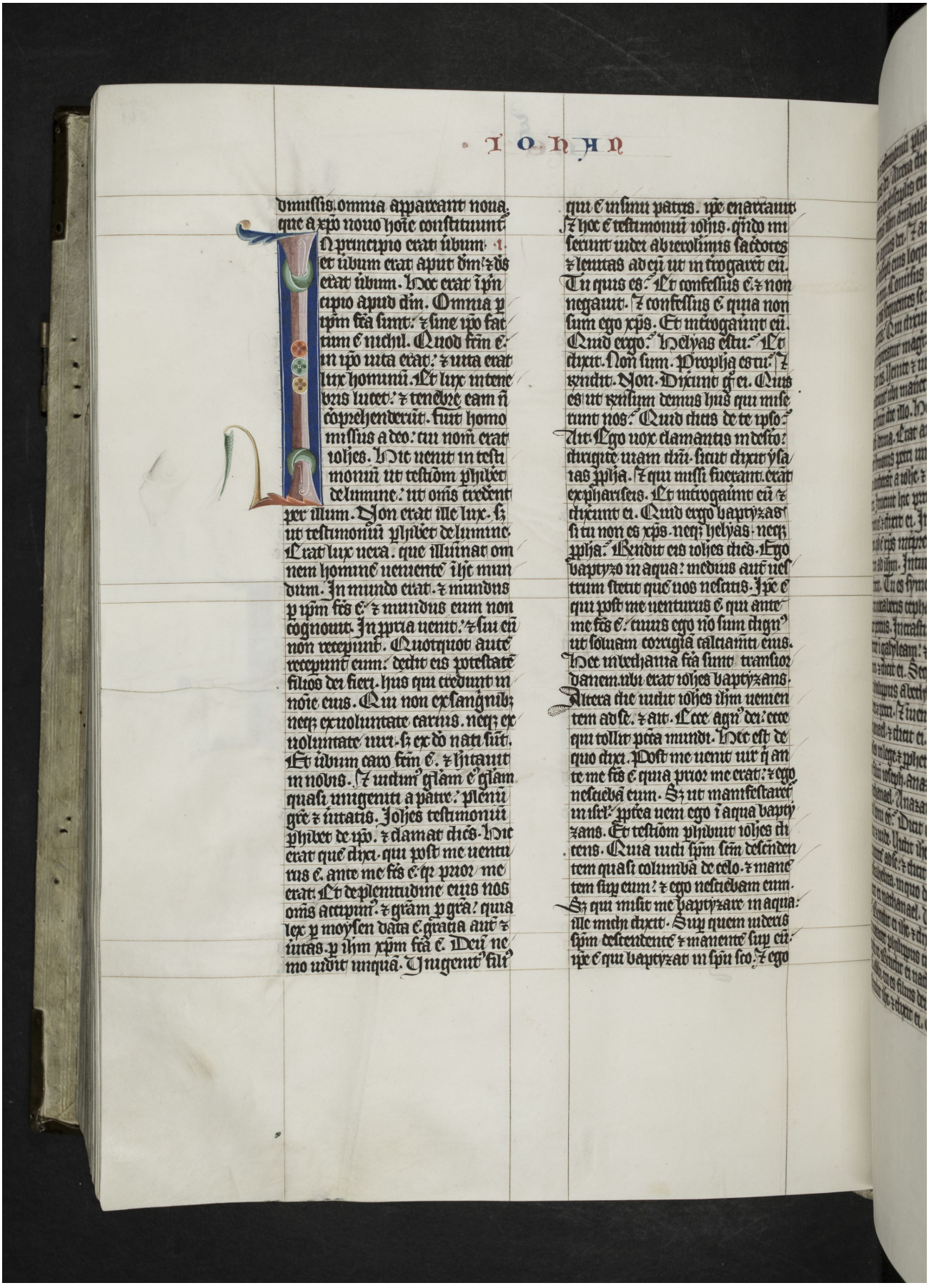

dimissis. omnia appareant noua.
que a xp̄o nouo hoīe constituunt.
In principio erat ūbum. i.
Et ūbum erat apud dm̄: ⁊ ds̄
erat ūbum. Hoc erat ī pn̄
cipio apud dm̄. Omnia p̄
ipm̄ fc̄a sunt: ⁊ sine ipo fac
tum ē nichil. Quod fc̄m ē:
in ipo uita erat: ⁊ uita erat
lux hominū. Et lux in tene
bris lucet: ⁊ tenebre eam n̄
cōprehenderūt. Fuit homo
missus a deo: cui nom̄ erat
iohes. Hic uenit in testi
moniū ut testiōm p̄hibet
de lumine: ut om̄s credēt
per illum. Non erat ille lux. s̄z
ut testimoniū p̄hibet de lumine.
Erat lux uera. que illūinat om
nem hominē uenientē ī hc̄ mun
dum. In mundo erat. ⁊ mundus
p̄ ipm̄ fc̄s ē: ⁊ mundus eum non
cognouit. In p̄pria uenit: ⁊ sui eū
non recepūt. Quotquot autē
recepūt eum: dedit eis potestatē
filios dei fieri. hus qui credunt in
noīe eius. Qui non ex sangnib̄z
neq̄z ex uoluntate carnis. neq̄z ex
uoluntate uiri. s̄z ex dō nati sūt.
Et ūbum caro fc̄m ē. ⁊ h̄itauit
in nobis. ⁊ uidim̄ gl̄am ē gl̄am
quasi unigeniti a patre: plenū
grē ⁊ ūitatis. Iohes testimoniū
p̄hibet de ipo. ⁊ clamat dicēs. Hic
erat quē dixi. qui post me uentu
rus ē. ante me fc̄s ē: q̄r prior me
erat. Et de plenitudine eius nos
om̄s accipim̄. ⁊ grām p̄ grā: quia
lex p̄ moysen data ē. gratia aut̄ ⁊
ūitas. p̄ ih̄m xp̄m fc̄a ē. Deū ne
mo uidit unquā. Unigenit̄ filī

qui ē in sinu patris. ipe enarrauit
⁊ hoc ē testimoniū iohis. q̄ndo mi
serunt iudei ab ierolimis sacdotes
⁊ leuitas ad eū ut interrogarēt eū.
Tu quis es? Et confessus ē. ⁊ non
negauit. ⁊ confessus ē quia non
sum ego xp̄s. Et interrogauīt eū.
Quid ergo? Helyas estu? Et
dixit. Non sum. Propha es tu? ⁊
rendit. Non. Dixūt g̃ ei. Quis
es ut rensum demus hus qui mise
runt nos? Quid dicis de te ipso?
Ait. Ego uox clamantis in deserto:
dirigite uiam dn̄i. sicut dixit ysa
ias p̄pha. ⁊ qui missi fuerant. erāt
ex phariseis. Et interrogauīt eū ⁊
dixūt ei. Quid ergo baptyzas
si tu non es xp̄s. neq̄z helyas. neq̄z
p̄pha? Rendit eis iohes dicēs. Ego
baptyzo in aqua: medius aut̄ ues
trum stetit quē uos nescitis. Ipe ē
qui post me uenturus ē qui ante
me fc̄s ē: cuius ego nō sum dign̄
ut soluam corrigiā calciamēti eius.
Hec in bethania fc̄a sunt transior
danem. ubi erat iohes baptyzans.
Altera die uidit iohes ih̄m uenien
tem ad se. ⁊ ait. Ecce agn̄ dei: ecce
qui tollit pc̄ca mundi. Hic est de
quo dixi. Post me uenit uir q̄ an
te me fc̄s ē quia prior me erat: ⁊ ego
nesciebā eum. S̄z ut manifestaret̄
in isrl̄: p̄ptea ueni ego ī aqua bapty
zans. Et testiōm p̄hibuit iohes di
cens. Quia uidi sp̄m sc̄m descenden
tem quasi columbā de celo. ⁊ mane
tem sup̄ eum: ⁊ ego nesciebam eum.
S̄z qui misit me baptyzare in aqua:
ille michi dixit. Sup̄ quem uideris
sp̄m descendentē ⁊ manentē sup̄ eū:
ipe ē qui baptyzat in sp̄u sco. ⁊ ego